

vobis filij sarine. Cur efficiamini mihi hodie in sathan. Ergo ne hodie interficietur vir in istis. An ignoro hodie me facium regem super israel. Et ait rex semel. Non morieris. Juravitque ei. Michibosech filius saul. descendit in occursum regis illotis pedibus et inconsta barba: vestesque suas non lauerat a die qua egressus fuerat rex: usque ad diem reversionis eius in pace. Cumque occurrisset regi: dixit ei rex. Quare non venisti mecum michibosech. Et respondit ait. Domine mi rex: secum me corumpit me. Dixitque ei ego famulus tuus ut sterneret michi asinum: et ascendens abiret cum rege. Claudus enim sum secum tuus. Insuper et accusant me secum tuum: ad te domum meum regem. Tu autem domine mi rex sicut angelus dei es: fac quod placuit tibi. Neque enim fuit domus patris mei: nisi in gremio domus domini mei regis: tu autem posuisti me secum tuum: inter cotinuas mentes tue. Quid ergo habeo iuste querere: aut quid possum ultra voverari ad regem. Ait ergo ei rex. Quid ultra loqueris. Fixum est quod locutus sum. Tu et siba dividite possessiones. Rursumque michibosech regi. Etiam cuncta accipiam: postquam relictus est domus mea: et regem pacifice in domum suam. Berzellaiusque galaadites sentit valde desiderans de regem: et ad idem regem iordanem: paratque omnia ultra fluvium persequi eum. Erat autem berzellai galaadites sentit valde id est odogettarius: et ipse peribat alimegra regem: et morabatur in castris. Ipsi quoque peribat domus nuptia. Dixit itaque rex ad berzellai. Veni mecum: et requiescas secum: et ibi eris. Et ait berzellai ad regem. Quare sumo dies annorum: ut periret: ut ascendam cum rege in iherusalem. Et dixerunt ei. Sumo hodie. Non quid vigeat filius mei: ad discendum

suave aut amarum: aut delectare: aut secum tuum: aut potius vel audire: possum ultra voce cantorum atque canticum. Quare secum tuus sit quoniam domus mea regis. Paululum predam famulum meum ab iordane tecum. Nunc indigno habet utilitatem: sed obsecro ut revertar cum tuus: et moriar in civitate mea: et sepeliar iuxta sepulcrum patris mei: et matris mee. Est autem secum tuus chamaam ipse vadit tecum domine mi rex: et fac ei quicquid tibi bonum videbitur. Dixit itaque ei rex. Nunc transeat chamaam: et ego faciam ei quicquid tibi placuerit: et omne quod precor a me impetrabis. Cumque transisset unversus populus et rex iordanem: et reversus est rex berzellai et berzellai ei: et ille reversus est in locum suum. Et reversus ergo rex in galgalam: et chamaam cum eo. Omnis autem populus iuda transierat regem: et media tantum pars assuerat de populo israel. Itaque omnes viri israel: revertentes ad regem: dixerunt ei. Quare te furati sunt fratres nostri viri iuda: et transierunt regem: et domum eius iordanem: omnesque viros david cum eo. Et respondit quidam vir iuda: ad viros israel. Quia michi prior est rex. Cur irascens super haec res. Nunquid comedimus aliquid ex regis: aut munera nobis data sunt. Et respondit vir israel ad viros iuda: et ait. De recti partibus maior ergo sum apud regem: magisque ad me pertinet david: quod ad te. Cur fecisti michi iniuriam: et non michi munusculum est potius ut reduceret regem meum. Dixitque autem respondit vir iuda: viris israel. Respondit quod viri israel viri. **A**belial nomine siba filius bochri: vir iordanem: et respondit berzellai: et ait. Non est nobis pars in david: neque hereditas in siba: sed hereditas in talia: colla huiusmodi: et respondit viri israel: et ait. David

secutusque est siba filius bochri: viri autem iuda ad iherusalem regi suo a iordane usque iherusalem. Cumque venisset rex in domum suam: iherusalem tulit decem mulieres concubinas quas dereliquerat ad custodiendam domum: et tradidit eas in custodiam alimentis eis prebens. Et non ingressus ad eas: sed erant clausae usque ad diem mortis sue in viduitate viventes. Dixit autem rex amase. Convoce michi omnes viros iuda: in diem tertium: et tu adesto plenus. Abijt ergo amasa: ut convocaret iuda: et moratus est extra palatium quoddam: et constituerat regem. Ait autem david ad abisai. Nunc magis afflictorus est nos siba filius bochri: quam absalon. Tolle ergo servos domini tui et persequere eum: ne forte inveniatur civitates munitas et effugiat nos. Egressi sunt ergo cum eo viri iobab: et ceteri quidam: et sequebantur omnes robusti egerunt de iherusalem ad persequendum siba filium bochri. Cumque illi essent iuxta lapidem grande: quod est in galad: amasa veniens occurrit eis. Porro iobab vestitus erat tunica strida: ad menturam habitus sui: et desuper accinctus gladio pendente usque ad ilia in vagina: quod fabrefactus levi motu egredi poterat: et percutere. Dixit itaque iobab ad amasam. Salve mi fratres. Et tenuit manu dextera mentum amase: quasi osculans eum. Porro amasa non observavit gladium: quod habebat iobab. Qui percussit eum in latere: et effudit intestina eius in terram: et mortuus est: nec secundum vulnus appositum. Iobab autem et abisai fecerunt. Persecuti sunt siba filium bochri. Anterea quidam viri cum berzellai iuxta tradaverat amase de sociis iobab: dixerunt. Ecce quod esse voluit per iobab comes david. Amasa autem respiciens sanguine: iacebat in media via. Vidit hoc quidam vir

substititque omnis populus ad videndum eum: et amovit amasam de via in agrum: operuitque eum vestimento: ne subsisteret transientes propter eum. Amoro ergo illo de via transibat omnis vir sequens iobab: ad persequendum siba filium bochri. Porro ille transierat per omnes tribus israel usque in abelam et in bechimacha: omnesque viri electi congregati fuerant ad eum. Veniunt itaque et oppugnabant eum in abela et in bechimacha: et circumdederunt munitionibus civitatem: et obsessa est urbs. Omnis autem turba que erat cum iobab: moliebatur destruere muros. Et proclamavit mulier sapientis de civitate. Audite audite: dicit iobab: appropinquat huc: et loquar tecum. Qui cum accessisset ad eam: ait illi. Tu es iobab. Et ille respondit. Ego. Ad quem sic locuta est. Audi sermones ancille tue. Qui respondit. Audis. Rursumque illa: sermo inquit dicebat in veteri peribio. Qui interrogavit interrogavit in abela: et sic peribebant. Nonne ego sum qui respondere veniente in israel: et tu queris subvertere civitatem: et evertere matrem israel. Quare precipitaliter hereditatem domini. Responditque iobab ait. Absit absit hoc a me: non precipito: neque demolior. Nonne sic habet res. Sed homo de monte ephraim: siba filius bochri: cognominis: levavit manum suam contra regem david. Tradite illum soli: et retere deus a civitate. Et ait mulier ad iobab. Ecce caput eius mittetur ad te per vias. Ingressa est ergo ad omne populum: et locuta est eis sapienter. Qui abisai rapuit siba filium bochri: perierunt ad iobab. Et ille recinuit tubam: et recessit ab urbe: et ingressusque in tabernaculum suum. Iobab autem relictus est iherusalem ad regem. Fuit ergo iobab super omne exercitum israel habundans: autem filius iobab de super ceteros et